אמר לבני לחשיבם כו' רבא אמר בגלל לחשיבם כו' · תימה דבפ"ק דתמורה (דף ה.) גבי הא דאמר אבני פריך מתורה ממין על שאינו מינו דאמר רחמנא לא תעביד לי עביד מהני מינו דאמר רחמנא הן חלב לזה [וחלב לזה] ומן דאם תרס אין תרומתו תרומה ומשני אמר קרא לחשיבם אלמא מוקי ליה י) אפי' לתירוש וילהר ולאמעוטינן דלא מהני והכא מוקי לה להלכן במיני דגן דאין תורמין מזה על זה יב) ורבא אמר בגלל לחשיבם נמי יג) דמוקי [וגן] משמע [כל] דגן אחד יד) *דמוקי בהדיא הכא דקאמר הכא מהני לי לאו דאמר ורבא דאמר לא אמר רחמנא לחשיבם הוה למימר תירוש וילהר דכתיב בהו חלב אחלב שאין תורמין *תירוש ודגן דאחד חלב כתיב בהו יד) מהני להאי דכתב רחמנא לחשיבם וי"ל דלתנאי ודאי משמע טו) דהאי לחשיבם לחלק במיני דגן דמדסמך ליה קרא לדגן מז) ומוקי נמי לומר דלא מהני דמשמע יז) דקרא אלולו מיני דכתיבי בקרא *לחלק בתירוש וילהר לא לחלוק לגמרי לא לומר דלא מהני וכי היכי דלא מהני בתירוש וילהר לא מהני נמי במיני דגן ורבא דקאמר הכא לא לגרוע משום דמקו"ו ספקא כדלעיל יח) ומן דגן ליכא למידרש דמשמע [כל] דגן אחד כדקאמר הכא דאילעגיך בק"ו מרס וכתב לה קרא והשתא נמי ניחא הא דמייתי הכא רחמים על דגן ודגן והתם מייתי ליה רבא על דגן ודגן דודאי תרוייהו נפקי מק"ו בין תירוש ודגן בין דגן ודגן ומ"מ כתביה אחרייהו כמו מילתא דאתיא בק"ו טרס וכתב לה קרא וא"ם ורבא כיון דכתיב לחשיבם אלולו חלב אחלב למה לי וי"ל משום דלא הוי מוקמינן לחשיבם אתירוש וילהר כיון דאיכא כלאים זה בזה: **ואתי** בק"ו ממדש ויש · לא הוי מלי למימר דאתי בהיקשא דעשר תעשר דלעיל דהא אמר רבא לעיל לשנה הקשתיו ולא לדבר אחר: **אימא** לערוכי בלאו· דכתביהו בחד מעשר ולא כתב ומעשר לאו:

חדא מינה רב פפא אמרה · *כרים ב"ק(דף ה:) נמי קאמר הכי ועל כ) רב פפא רגיל לומר כן שמלך אחר רבא כדאיתא ("במועד קמן) (דף כח:) ויש דברים שהיה אומר דסבוריס שהם בשם רבא: אמר

אמר לבני לחשיבם כו' רבא אמר בגלל לחשיבם כו' · תימה דבפ"ק דתמורה (דף ה.) גבי הא דאמר אבני פריך מתורה ממין על שאינו מינו דאמר רחמנא לא תעביד לי עביד מהני מינו דאמר רחמנא הן חלב לזה [וחלב לזה] ומן דאם תרס אין תרומתו תרומה ומשני אמר קרא לחשיבם אלמא מוקי ליה י) אפי' לתירוש וילהר ל